

تأثیر پتاسیم بر رشد و برخی خصوصیات گیاه گوجه‌فرنگی در شرایط تنش شوری در کشت هیدروپونیک

فرزانه سادات صدوق¹، حسین شریعتمداری²، امیر حسین خوشگفتارمنش³

1- دانشجوی کارشناسی ارشد خاک شناسی - دانشگاه صنعتی اصفهان

2- استاد دانشکده کشاورزی - دانشگاه صنعتی اصفهان

3- دانشیار دانشکده کشاورزی - دانشگاه صنعتی اصفهان

Email: fs.sadoogh@ag.iut.ac.ir

چکیده

با توجه به نقش پتاسیم در کاهش تنش شوری و بهبود خصوصیات گیاه در شرایط شور آزمایشی با کاربرد سه سطح شوری (صفر، 40 و 80 میلی‌مولار) و سه سطح پتاسیم (0/6، 3 و 6 میلی‌مولار) بر روی گیاه گوجه‌فرنگی در محیط کشت هیدروپونیک انجام شد. بیشترین وزن خشک شاخسار و ارتفاع گیاه در تیمار 40 میلی‌مولار شوری و 6 میلی‌مولار پتاسیم مشاهده شد، علاوه بر این کمترین میزان پرولین در سطح 40 میلی‌مولار شوری مشاهده شد. افزایش تنش شوری و کاربرد مقدار بیشتر پتاسیم، میزان نفوذپذیری ریشه و کلروفیل در گیاه را افزایش داد.

کلمات کلیدی: شوری، پتاسیم، گوجه‌فرنگی

مقدمه

انتظار می‌رود که تحت شرایط شور تغذیه گیاه و در نهایت عملکرد و ویژگی‌های گیاه تحت تأثیر قرار گیرد. که در این میان برهمکنش میان سدیم و پتاسیم مورد توجه قرار می‌گیرد، زیرا وجود سدیم مانع جذب پتاسیم و کاهش رشد و عملکرد گیاه می‌شود و کاربرد مقادیر بیشتر پتاسیم رشد و عملکرد گیاه را افزایش می‌دهد. اما در برخی از مطالعات نشان داده شده است که سدیم در برخی از نقش‌های فیزیولوژیک جانشین پتاسیم شده و رشد و عملکرد گیاه را افزایش می‌دهد (نومان 2004). به همین علت آزمایشی با کاربرد مقادیر متفاوت پتاسیم در سطوح مختلف شوری به منظور بررسی برهمکنش این دو فاکتور طراحی و اجرا گردید.

مواد و روشها

به منظور بررسی تأثیر پتاسیم در کاهش تنش شوری و کاهش خسارت‌های ناشی از این پدیده طبیعی، آزمایشی به صورت فاکتوریل و بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه سطح پتاسیم [0/6 (K1)، 3 (K2) و 6 (K3) میلی‌مولار] از منبع نیترات پتاسیم و سه سطح شوری [صفر (S0)، 40 (S1) و 80 (S2) میلی‌مولار] از منبع کلرید سدیم و با سه تکرار در مرکز کشت بدون خاک دانشگاه صنعتی اصفهان در سال 1389 انجام گرفت. از محلول غذایی جانسون نیم برای تغذیه گیاه گوجه‌فرنگی رقم سی - اچ فلات استفاده شد. تفاوت غلظت نیترات محلول غذایی حاصل از تیمارها با استفاده از محلول جبرانی تعدیل گردید. دوره رشد تا مرحله گلدهی در نظر گرفته شد. صفات مورد اندازه‌گیری شامل ارتفاع گیاه، وزن خشک شاخسار، مقدار پتاسیم و سدیم شاخسار، میزان پرولین در برگ، نفوذپذیری غشای ریشه و

کلروفیل برگ (با دستگاه کلروفیل متر) بودند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS و مقایسه میانگین‌ها بر اساس آزمون LSD انجام گرفت.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از آزمایشات رابطه منفی میان سدیم و پتاسیم در جذب توسط گیاه را نشان می‌دهد (جدول 1).

جدول 1- مقایسه میانگین مقادیر سدیم و پتاسیم شاخسار گیاه

پتانسیم (میلی مولار)	سدیم (میلی گرم بر گرم وزن خشک)			پتاسیم (میلی گرم بر گرم وزن خشک)			میانگین	پتانسیم (میلی مولار)
	S2	S1	S0	شوری (میلی مولار)	S2	S1		
K1	27/47	20/22	0/541	16/08a	3/84	5/14	4/23c	3/72
K2	21/07	11/56	0/304	10/98b	12/88	14/19	13/08b	12/16
K3	22/26	10/56	0/307	11/04b	18/82	26/22	19/99a	14/94
میانگین	23/60a	14/11b	0/384c		11/85b	15/18a	10/27c	

مقایسه میانگین اثرات متقابل مربوط به سدیم با $LSD=2.197$ و پتاسیم با $LSD=1.373$ و مقایسه میانگین اثرات اصلی با حروف کوچک نشان داده شده است و حروف مشابه نشان دهنده عدم تفاوت معنی‌دار بین میانگین‌ها می‌باشد.

افزایش پتاسیم ارتفاع گیاه و وزن خشک شاخسار را افزایش داد. شوری در حد 40 میلی‌مولار ارتفاع گیاه و وزن خشک شاخسار (جدول 2) را افزایش داد ولی با افزایش شوری تا 80 میلی‌مولار وزن خشک شاخسار و ارتفاع گیاه نسبت به سطح 40 کاهش پیدا کرد. این افزایش در شرایط کمبود پتاسیم (0/6 میلی‌مولار) نسبت به سطح پتاسیم در حد 6 میلی‌مولار بیشتر بود ولی اثرات متقابل سدیم و پتاسیم مربوط به ارتفاع و وزن خشک شاخسار معنی‌دار نشد.

جدول 2- مقایسه میانگین اثرات اصلی و متقابل شوری و پتاسیم بر وزن خشک شاخسار و ارتفاع گیاه

پتانسیم (میلی مولار)	وزن خشک شاخسار (گرم)			ارتفاع گیاه (سانتی متر)			میانگین	پتانسیم (میلی مولار)
	S2	S1	S0	شوری (میلی مولار)	S2	S1		
K1	1/6	2/07	1/41	1/69c	17/28	18/69	14/39	16/79c
K2	2/14	2/61	2/33	2/36b	19/03	22/83	18/95	20/27b
K3	2/39	2/95	2/93	2/76a	21/73	23/75	19/46	21/65a
میانگین	2/04b	2/54a	2/22b		19/35b	21/76a	17/60c	

مقایسه میانگین اثرات اصلی با حروف کوچک نشان داده شده است و حروف مشابه نشان دهنده عدم تفاوت معنی‌دار بین میانگین‌ها می‌باشد.

کمترین میزان پرولین در تیمار 40 میلی مولار شوری و 3 میلی مولار پتاسیم مشاهده شد. شوری در سطح 80 میلی - مولار مقدار پرولین را در گیاه افزایش داد (جدول 3).

جدول 3- مقایسه میانگین اثرات اصلی و متقابل شوری و پتاسیم بر مقدار پرولین (میلی گرم بر گرم وزن تازه برگ)

میانگین	شوری (میلی مولار)			پتاسیم (میلی مولار)
	S2	S1	S0	
1/629a	1/587	0/830	2/469	K1
1/036b	1/286	0/754	1/068	K2
1/093b	1/647	0/769	0/863	K3
	1/507a	0/784b	1/467a	میانگین

مقایسه میانگین اثرات متقابل با $LSD=0.491$ و مقایسه میانگین اثرات اصلی با حروف کوچک نشان داده شده است و حروف مشابه نشان دهنده عدم تفاوت معنی دار بین میانگین ها می باشد.

افزایش شوری و افزایش پتاسیم نفوذپذیری ریشه و میزان کلروفیل در گیاه را افزایش داد (جدول 4).

جدول 4- مقایسه میانگین اثرات اصلی و متقابل شوری و پتاسیم بر نفوذپذیری ریشه و کلروفیل برگ

میانگین	شوری (میلی مولار)			میانگین	نفوذپذیری ریشه (درصد)			پتاسیم (میلی مولار)
	S2	S1	S0		S2	S1	S0	
41/95a	43/59	41/89	40/37	21/17b	27/81	21/09	14/61	K1
41/81a	42/81	40/87	41/75	22/63a	26/06	22/23	19/60	K2
42/37a	41/67	42/47	42/98	23/57a	27/84	24/13	18/74	K3
	42/69a	41/74b	41/70b		27/24a	22/48b	17/65c	میانگین

مقایسه میانگین اثرات متقابل مربوط به نفوذپذیری ریشه با $LSD=1.874$ و کلروفیل با $LSD=1.495$ و حروف مشابه نشان دهنده عدم تفاوت معنی دار بین میانگین ها می باشد.

حضور پتاسیم رشد و عملکرد شاخسار گیاه را افزایش داد، هر چند برخی ویژگی ها مانند نفوذپذیری ریشه را افزایش داد. علاوه بر این می توان نتیجه گرفت که شوری در سطح 40 میلی مولار مخصوصاً در شرایط کمبود پتاسیم می تواند اثرات مفیدی در رشد و عملکرد شاخسار گیاه گوجه فرنگی رقم سی - اچ فلات داشته باشد.

منابع

Noaman MN, 2004. Effect of potassium and nitrogen fertilizers on the growth and biomass of some halophytes grown under high levels of salinity. Journal of Agronomy 3(1): 25-30.